ध्वते" इति। त्रिवारं प्रादक्षिण्येन लोकत्रयप्राप्त्यर्थमेनमुपचरन्ति। पुनस्त्रिवारमप्रदक्षिणावृत्तौ सत्यां षट्सङ्ख्या ऋतुभिरेवैनमुपचरन्ति॥

अथ वहिःपवमानार्थं ऋक्सामविशेषं विधत्ते। "अग्न आयूꣳषि पवस इति प्रतिपदं कुर्व्वीरन्। रथन्तरसामैषाꣳ सोमः स्यात्। आयुरेवात्मन् दधते। अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति" इति। वहिष्पवमानस्तोत्रस्यादौ पूर्व्वप्राप्तामृचं बाधित्वा अग्न आयूꣳषीत्यृचं पठेत्। तथा गायत्रं साम बाधित्वा रथन्तरं साम गायेत्। तथा प्रतिपत्पाठेनात्मन्यायुष्यं धारयन्ति। रथन्तरसाम्ना यत् क्रूरकृत् समानलोकप्राप्तिं पापं त्यजन्तः पुण्यलोकं प्राप्नुवन्ति। अत्र मीमांसा-षष्ठाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम्।

मृते सत्रिणि नान्यः स्यात् स्याद्वानात्रापि पूर्व्ववत्।
स्यादस्वाम्येपि कर्त्रंशे साप्तदश्यस्य सिद्धये॥

सत्रिषु बहुषु यजमानेषु एकस्मिन् मृते प्रतिनिधिर्नास्ति पूर्व्वाधिकरणेऽग्रजमप्रतिनिधेर्निराकृतत्वादिति चेत्। मैवम्। भङ्ग्यन्तरेण तत्सिद्धेः। सत्रिणां हि कार्य्यद्वयं फलभोक्तृत्वं यागकर्त्तृत्वञ्च। तत्र प्रतिनिधेः फलत्वाभावेऽपि कर्त्तृत्वं सम्भवति। ऋत्विक्कार्य्ये कर्त्तृत्वे प्रतिनिधिमन्तरेण सा सदृश्याभावात् षोडशैव कर्म्माणि निष्पद्येरन्। एकं कार्य्यं लुप्येत तस्माद् यजमानस्य प्रतिनिध्यभावेऽपि ऋत्विजः प्रतिनिधिसम्भवात् पुरुषान्तरं प्रतिनिधातव्यम्। तत्रैवान्यच्चिन्तितम्॥